

Γέρων Πριγκηποννήσων Δημήτριος από Μονή Δοβρά: Ανάγκη για προσευχή υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Τρίτη 14 Ιουλίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος επισκέφθηκε την Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας. Τον υποδέχθηκαν στο επισκοπικό μέγαρο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας.

Το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος** χοροστάτησε στον Εσπερινό και την Παράκληση στον Ιερό Ναό Αγίου

Λουκά Συμφερουπόλεως του Ιατρού και Θαυματουργού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά.

Τον θείο Λόγο κήρυξε ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων**, ο οποίος ευχήθηκε στον χοροστατούντα για την 52η επέτειο της εις διάκονον χειροτονία του και τον ευχαρίστησε για την επίσκεψή του και την χοροστασία του.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, κατά την αντιφώνησή του, ευχαρίστησε για τις ευχές και μίλησε για την ειρήνη που στερείται στις μέρες μας ένα μεγάλο μέρος του παγκοσμίου πληθυσμού και την **ανάγκη για προσευχή υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου**. Επίσης αναφέρθηκε στη μεσιτεία των Αγίων προς τον Κύριον και την ανάγκη για την επίκλησή τους εκ μέρους των πιστών.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος:

Ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει καί τιμᾷ αὐριο τή μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κηρύκου καί Ἰουλίττης, οἱ ὁποῖοι μαρτύρησαν κατά τόν φοβερό διωγμό τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ στίς ἀρχές τοῦ 4ου αἰῶνος. Ἄν καί ἔζησαν καί μαρτύρησαν στή Μικρά Ἀσία, ἡ φήμη καί ἡ τιμή τους διαδόθηκε σέ ὅλο τόν χριστιανικό κόσμο, ὅπως φαίνεται καί ἀπό τόν ἱερό ναό τοῦ 14ου αἰῶνος πού σώζεται στή Βέροια καί ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἀρχικά τό Καθολικό Σταυροπηγιακῆς Μονῆς.

Πῶς δικαιολογεῖται ὅμως ἡ φήμη τῶν δύο ἁγίων μαρτύρων;

Δικαιολογεῖται ἀπό τή ζωή καί τό μαρτύριό τους. Ἡ ἁγία Ἰουλίττα ἦταν γόνος μιᾶς εὐγενοῦς χριστιανικῆς οἰκογενείας ἀπό τό ἱκόνιο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Νυμφεύθηκε ἕναν ἐπίσης εὐσεβῆ καί εὐγενῆ σύζυγο, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐκοιμήθη, ἀφήνοντας τήν Ἰουλίττα μέ ἕνα βρέφος, τόν Κήρυκο. Ἡ εὐσεβής Ἰουλίττα ἀφιερώθηκε τότε ἀποκλειστικά στήν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ της καί τοῦ δίδαξε τήν πίστη στόν Χριστό.

Ὅταν ὁ Κήρυκος ἔγινε τριῶν ἐτῶν ξέσπασε ὁ μέγας διωγμός ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Παρότι ἀρχικά ἡ μητέρα του ἐπιχείρησε νά τόν προστατεύσει τόν μικρό Κήρυκο, ἐγκαταλείποντας τήν πατρίδα τους καί καταφεύγοντας στήν Ταρσό, τελικά συνελήφθησαν. Ἡ Ἰουλίττα ὁμολόγησε τήν πίστη στόν Χριστό καί ὑπέμεινε τά βασανιστήρια μέ θάρρος. Ὁ μικρός Κήρυκος πού παρακολουθοῦσε τό μαρτύριο

τῆς μητέρας του, ὅπως ἦταν φυσικό, ἔκλαιε.

Ὅταν ὁμως ὁ ἑπαρχος τόν πῆρε στήν ἀγκαλιά του, γιά νά τόν ἡρεμήσει, καί ἄρχισε νά τοῦ ὑπόσχεται ὅτι θά ἔχει κοντά του ὅλες τίς ἀνέσεις καί τίς τιμές τοῦ κόσμου, τότε ὄχι μόνο ἄκουσε ἑκπληκτος τό νήπιο νά ὁμολογεῖ τήν ἀγάπη του στόν Χριστό, ἀλλά καί τό εἶδε νά τόν κλωτσᾷ ἀπότομα καί νά φεύγει μακριά του.

Ὅργισμένος τότε ὁ ἑπαρχος πῆρε τόν Κήρυκο ξανά στά χέρια του καί τόν πέταξε μέ θυμό ἐπάνω στά μαρμάρινα σκαλοπάτια μέ συνέπεια τόν μαρτυρικό θάνατό του.

Ἡ μητέρα του δόξασε τόν Χριστό πού τό παιδί της ἀξιώθηκε τοῦ μαρτυρικοῦ στεφάνου καί μέ χαρά περίμενε καί τόν δικό της, πού τόν ἔλαβε σέ λίγο δι' ἀποκεφαλισμοῦ, γιά νά ζεῖ αἰώνια κοντά στόν Χριστό μαζί μέ τόν υἱό της.

Τό θαυμαστό αὐτό παράδειγμα τῆς ζωῆς καί τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγίας Ἰουλίττης καί τοῦ ἁγίου Κηρύκου, μᾶς θυμίζει τούς λόγους τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, πρὸς τούς γονεῖς καί τήν ὑποχρέωση πού ἔχουν νά διδάσκουν στά παιδιά τους τήν εὐσέβεια.

«Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος», γράφει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «χαρακτηρίζει τούς πατέρες πού δέν φροντίζουν νά δώσουν στά παιδιά τους σωστή χριστιανική ἀγωγή χειρότερους καί ἀπό τούς ἴδιους τούς παιδοκτόνους, διότι, ἐκεῖνοι μέν χωρίζουν

τό σῶμα ἀπό τήν ψυχή, αὐτοί δέ, φέροντες τήν ψυχή μαζί μέ τό σῶμα, τήν ρίπτουν εἰς τό πῦρ τῆς κολάσεως».

Ἀντίθετα, συνεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ σ' αὐτούς πού μαθαίνουν στά παιδιά τους τήν εὐσέβεια».

Μέ ποιόν τρόπο ὅμως διδάσκουμε τήν εὐσέβεια στά παιδιά; Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν δίδει καί πάλι ὁ ἅγιος Λουκᾶς λέγοντας: Τήν διδάσκουμε «ἔτσι ὅπως τό ἔκαναν οἱ χριστιανοί τῶν πρώτων αἰώνων. Ἀπό πολύ μικρή ἡλικία μάθαιναν τά παιδιά τους νά προσεύχονται, νά ἀγαποῦν τήν Ἐκκλησία, νά νηστεύουν καί νά συμμετέχουν στά μυστήρια. Τά γράμματα τά μάθαιναν τά παιδιά ἀπό τά βιβλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Ποτέ δέν ἐπέτρεπαν οἱ γονεῖς στά παιδιά τους νά καθήσουν στό τραπέζι χωρίς προσευχή. Προσπαθοῦσαν νά μάθουν τά παιδιά τους ὅτι κάθε ἔργο τους, κάθε βῆμα, ὁ χριστιανός πρέπει νά τό κάνει μέ σταυρό καί προσευχή.

Δέν φρόντιζαν μόνο νά ἔχουν τά παιδιά τους τήν ἐγκύκλιο παιδεία, νά ἔχουν γνώσεις φιλοσοφικές καί νά γνωρίζουν τή μουσική καί τήν τέχνη, ἀλλά νά ἔχουν καί τή σωστή ἀγωγή, διότι δυστυχισμένος εἶναι αὐτός πού δέν γνωρίζει τόν Θεό καί μακάριος ἐκεῖνος πού τόν γνωρίζει ἀκόμη καί ἂν δέν ξέρει τίποτα ἄλλο».

Γι' αὐτό καί συστήνει ὁ ἅγιος Λουκᾶς: «Νά μήν περιορίζεται τή μόρφωση καί τήν ἀγωγή τῶν παιδιῶν σας στή σοφία αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Νά μαθαίνουν ταυτόχρονα τήν ἄνωθεν σοφία καί τήν ἀνώτατη ἀλήθεια. Νά μαθαίνουν τόν νόμο τοῦ Θεοῦ καί τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ, νά μαθαίνουν τήν εὐλάβεια, πῶς νά ἔχουν πάντα τή μνήμη τοῦ Θεοῦ καί τή σωστή χριστιανική ὁδό. Μόνο τότε δέν θά χαθοῦν τά παιδιά σας στίς ὁδούς τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, μόνο τότε πάνω ἀπό ὅλα θά ἔχουν τή χριστιανική σοφία, τή γνώση τοῦ Θεοῦ. Μέ αὐτό τόν τρόπο, λοιπόν, πρέπει νά διαπαιδαγωγοῦμε τά παιδιά μας.

Μέ ποιόν τρόπο νά τό κάνετε;» συνεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, «Πρῶτα-πρῶτα μέ τό δικό σας παράδειγμα, διότι μέ τό παράδειγμα τῶν γονέων διαπαιδαγωγοῦνται τά παιδιά. Ὅποιον λόγο καί νά πεῖς, ὅσο καλός παιδαγωγός καί νά εἶσαι, δέν εἶναι τίποτε μπροστά στό παράδειγμα πού βλέπουν τά παιδιά στούς γονεῖς τους».

Γι' αὐτό ἄς φροντίζουμε νά δίδουμε τό καλό παράδειγμα, «καί ἄς προσέχουμε τί κάνουμε καί τί ζητοῦμε ἀπό τά παιδιά μας, γιά νά εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων σέ ὅλους ἐσᾶς καί στά παιδιά σας».

© Gerbekes IMBNK